

„Az édes ének elhal...”

Fodor Géza halálának tizedik évfordulójára

FEUILLETON - LXII. évfolyam, 41. szám, 2018. október 12.

Színház és zene számára elválaszthatatlan volt egymástól, azért, mert figyelmének középpontjában a zenés színház, elsősorban az opera állt. Hangszeres zenéről tudtommal nem írt semmit, noha alaposan ismerte és szerette elsősorban a XVIII. és XIX. századi repertoárt. Egyik tanulmánykötetének ez a címe: *Zene és színház* (Argumentum Kiadó - Lukács Archívum, 1998). A kötet belső szerkezete sokat elárul szerzőjének színházi-zenei gondolkodásáról. Az első rész a *Belső színpad*, a második a *Külső színpad* címet viseli. Az előbbi Fodor három nagyszabású színházi-zenei műértelmezése, az utóbbi kritikák, visszaemlékezések gyűjteménye. S a kötet harmadik része, *Con espansione* címmel, valósággal „összeereszti” a belső és külső színpad világát, hogy eljusson a Fodorra általában nem jellemző személyes élményekből táplálkozó esszé műfajáig. Fodor Géza belső színpada örökös feszültségben állt a külső színpaddal. Mint született színházi embernek, belső színpadán világos elképzelése volt a dráma és az opera színreviteléről. Berendezte magának a képzeletbeli játéktért.